

ת"פ 18557/10/21 - מדינת ישראל נגד רעד נעים

בית המשפט המחוזי בחיפה

ת"פ 18557-10-21 מדינת ישראל נ' נעים (עציר) 02 נובמבר 2022

לפני: כבוד השופט אינאס סלאמה

המאשימה: מדינת ישראל

ע"י פרקליטות מחוז חיפה

נגד

הנאשם:

רעד נעים

ע"י ב"כ עוה"ד חנא בולוס

גזר דין

1. הנאשם שלפני הורשע, על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב אישום מתוקן, בביצוע העבירות הבאות: עבירות בנשק (החזקה, הובלה ונשיאה) - עבירה לפי סעיף 144(א) רישא וסיפא + סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: "**החוק**"), וכן ירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(ב)(1) ו-(2) לחוק.

הסדר הטיעון לא כלל הסכמה בדבר העונש שייגזר על הנאשם. בעקבות ההסדר, אלו הגיעו הצדדים לאחר סיום פרשת התביעה וטרם החלה פרשת ההגנה, הנאשם חזר בו מהכפירה והודה בעובדות כתב אישום מתוקן.

כתב האישום המתוקן

2. על פי עובדות כתב האישום המתוקן, אשר עיקרן יובא להלן, הנאשם וג'יהאד סואעד (להלן: "**ג'יהאד**") הם מכרים. הנאשם ו- א' (להלן: "**א**") הם מכרים וביניהם קיים סכסוך.

במהלך יום 16.9.2021, הנאשם החזיק בנשק מסוג תת מקלע מאולתר אשר סוגל לירות כדור/קלע ובכוחו להמית אדם, וכן במחסנית ולכל הפחות בשני כדורים תואמים לתת המקלע בקליבר 9 מ"מ (להלן יחד: "**הנשק**"), זאת בלא רשות על פי דין. עובר לשעה 19:00, הנאשם הניח את הנשק שהיה טעון במחסנית ובכדורים ברכבו מסוג מאזדה בצבע כחול (להלן: "**הרכב**").

3. סמוך לשעה 19:00, בכפר אבו סנאן, הנאשם נסע ברכב כשהוא נושא ומוביל את הנשק. הוא הגיע אל ביתו של ג'יהאד אשר התיישב במושב הנהג והנאשם התיישב במושב הנוסע לידו, כשהנשק ברשותו. השניים נסעו בכפר אבו סנאן כשהנאשם נושא ומוביל את הנשק, בסיועו של ג'יהאד. במהלך הנסיעה, הגיעו השניים לרחוב בו נמצא עסק לחומרי בניין. במקום היה א' כשהוא יושב במאזדה לבנה (להלן: "**המאזדה**") במושב הנוסע ליד הנהג, ומכרו מוחמד פעאור ישב במושב הנהג.

4. הנאשם וג'יהאד עצרו ליד המאזדה, ובין הצדדים התפתחו חילופי דברים, במהלכם יצא הנאשם מהרכב כשהוא מחזיק בידו את הנשק הטעון. הנאשם פנה לעבר המאזדה, נעמד בצמוד לחלקה השמאלי קדמי (כך צויין- א' ס'), שם ישב א', וכיוון את הנשק לעבר המאזדה בכוונה להפחיד או להקניט את א'. מוחמד פעאור שהבחין במתרחש החל לנסוע מהמקום במטרה להתחמק מהנאשם.

5. הנאשם רץ אחרי המאזדה כשהוא מחזיק בידו את הנשק, וכשהמאזדה הייתה במרחק קצר ממנו, כיוון הוא את הנשק כלפי מעלה וירה לפחות שני כדורים. זאת בכוונה להפחיד את א' או להקניטו, באזור מגורים ובאופן שיש בו לסכן חיי אדם. הנאשם חזר אל הרכב, בו המתין ג'יהאד כל אותה העת, והשניים נסעו מהמקום כשג'יהאד נוהג ברכב ומסייע לנאשם לשאת ולהוביל את הנשק הטעון במחסנית ובכדורים.

טיעוני הצדדים לעונש

6. בדיון מיום 12.9.2022 נשמעו טיעוני הצדדים לעונש. במהלך הדיון המאשימה הגישה עיקרי טיעון בכתב, וכן את גזר הדין שניתן בעניינו של ג'יהאד. הסנגור הגיש מסמך סולחה, וכן אסופת פסיקה. עוד ובמסגרת הראיות לעונש, העידו מטעם ההגנה שני עדים.

7. לטענת המאשימה, בעבירות אשר ביצע הנאשם נפגעו ערכים חברתיים של חיי אדם, שלטון החוק ושלום הציבור. המאשימה עמדה על פסיקת בית המשפט העליון בדבר הצורך בהחמרת הענישה בעבירות כגון דא, על התיקון לחוק בנוגע לקביעת עונש מזערי בעבירות נשק (הגם שהוא לא חל בעניינו), וכן על מגמת התגברות אירועי הירי והאלימות באמצעות נשק חם בעת האחרונה, והצורך להתמודד עמה.

עוד התייחסה המאשימה לנסיבות עניינו הצריכות לקביעת מתחם העונש ההולם, והן כי העבירה בוצעה על רקע סכסוך שטיבו לא הוברר, וגם בראי עדויות ההגנה לעונש לא ברור על מה נסב הסכסוך, בלב אזור מגורים צפוף, תוך שימוש בנשק התקפי באופיו (תת מקלע), וקרבה למאזדה בה שהו אנשים ובשעה שרכב זה מנסה להימלט. על מנת ללמד על הסיכון שנשקף לחיי אדם, הפנתה המאשימה לסרטונים שתעדו את האירוע. כמו כן, נטען כי העבירה בוצעה תוך שימוש ברכב והסתייעות באחר. המאשימה ציינה אף כי הנשק לא נתפס. מן העבר השני, ציינה המאשימה כי מדובר באירוע קצר ונקודתי, במהלכו נורו מספר לא רב של יריות. עוד הפנתה המאשימה לפסיקה הנוהגת, ועתרה לקבוע מתחם עונש הולם הנע בין 4 ל- 6 שנות מאסר, לצד מאסר מותנה וקנס.

בגדרי המתחם, ובשים לב לכך שהנאשם בן 22 שנים לערך, נעדר עבר פלילי, הודה במיוחס לו בכתב האישום המתוקן (אם כי לא בהזדמנות הראשונה), והיה הרוח החיה באירוע, עתרה המאשימה לקבוע את העונש ברף ה"בינוני-תחתון" של המתחם המוצע.

8. בכל הנוגע לג'יהאד, המאשימה הגישה כאמור את גזר הדין בעניינו (שהפך לחלוט משלא הוגש עליו ערעור). ג'יהאד נדון לעונש של 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, לצד עונשים נלווים. לטענת המאשימה, יש לאבחן בין הנאשמים, וכפי שיפורט בהמשך.

9. הסנגור מצדו טען כי הפגיעה בערכים המוגנים היא מינורית, וזאת מחמת שפוטנציאל הפגיעה בגוף או ברכוש לא התממש. הנאשם התקרב אל המאזדה אך הוא לא כיוון את הנשק לעבר יושביה, אלא רכב זה עזב את המקום והנאשם ירה שתי יריות באוויר (בלא שהוא מכון את הנשק אל עבר רכב המאזדה). גם הסנגור עמד על כי מדובר באירוע קצר ונקודתי במהלכו נורו שתי יריות, ולא מעבר. עוד תאר הסנגור כי תחילה הנאשם נעצר למשך מספר ימים ואז שוחרר. הנאשם הבין עד כמה שגה, ואף שסבר כי לא יהא המשך טיפול משטרי, אחרים השכינו שלום בין הצדדים. בהמשך, המשטרה גילתה את קיומם של הסרטונים והנאשם נעצר מחדש והוגש כנגדו כתב אישום. אולם, גם לאחר הגשת כתב האישום השלום בין הצדדים נשמר. כאמור הוגש "הסכם סולחה".

10. המשיך הסנגור וטען, כי הפסיקה אליה הפנתה המאשימה שונה לחלוטין מעניינו ויש לאבחנה. מדובר במקרים בהם הנאשמים הורשעו בביצוע עבירות נוספות, למשל איומים או הפרעה לשוטר במילוי תפקידו. גם הנסיבות שונות, ולמשל דובר במספר אקדחים או ירי של עשרות קליעים. הסנגור הגיש אסופת פסיקה בעניין מקרים הדומים לטענתו לאירוע מושא עניינו, בהם נגזרו עונשים מתונים יותר של 6 חודשי מאסר בפועל ועד 15 חודשי מאסר בפועל. עוד הדגיש הסנגור כי ג'יהאד, "שותפו" של הנאשם, נדון ל-9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, וכי המאשימה לא ראתה אל נכון לערער על גזר דין זה. הסנגור אף טען כי אלמלא תיקון כתב האישום בעניינו של ג'יהאד, הוא "היה נכנס במעגל הפנימי של ביצוע העבירה", שכן הוא נהג ברכב כשהנשק בתוכו וזוהי שותפות מלאה (ולא סיוע). בנוסף, טען הסנגור לעיקרון אחידות הענישה, לרבות במקרים של מבצע עיקרי ומסייע, בהם צריך להתקיים יחס סביר בענישה. הסנגור עמד על כי עונשו של מסייע הוא מחצית מעונשו של המבצע העיקרי (והפנה לפסיקה בה נשמר היחס בענישה בין מבצע עיקרי למסייע), וטען כי בעניינו, ג'יהאד נדון ל-9 חודשי עבודות שירות. עוד סבור הסנגור כי לו היה מוטל על ג'יהאד עונש לריצוי מאחורי סורג ובריח, בית המשפט "היה מסתפק אולי ב-6 חודשים". משכך, יצא הסנגור חוצץ כנגד הענישה לה עותרת המאשימה.

11. בכל הנוגע לנתוניו של הנאשם עצמו, טען הסנגור כי במועד ביצוע המעשים הנאשם היה כמעט בן 21 שנים, ללא עבר פלילי, קיים אורח חיים נורמטיבי ועבד בגינון עם אביו. הנאשם למד את הלקח ומשפחתו התגייסה כדי למנוע התפתחות לרעה. עוד יש ליתן משקל להודאת הנאשם ולחיסכון בזמן שיפוטי. הסנגור אף טען כי היעדר המידע בדבר מקור הסכסוך לא אמור לגרום להחמרה בענישה.

לשיטת הסנגור, על המתחם לנוע בין 6 ל-18 חודשי מאסר בפועל. בהתאם, עונש של 13 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלוות, הולם את נסיבות המקרה. הסנגור ציין, כי הנאשם מוותר על הגשת תסקיר בעניינו.

דברי הנאשם

12. הנאשם ציין כי זהו מעצרו הראשון. "אני טעיתי! ואני משלם את המחיר הטעות שלי, מי שחוזר לכלא הוא אדם אהבל ... אני רוצה לצאת לדאוג להורים שלי, לעבוד ולהתפרנס".

דין והכרעה

13. העיקרון המנחה בגזירת הדין הוא קיומו של יחס הולם בין חומרת העבירה בנסיבותיה ומידת אשמו של הנאשם העומד לדין, לבין סוג העונש שיוטל עליו ומידתו.

בעת קביעת מתחם עונש הולם לעבירה שביצע נאשם בפלילים, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

לאחר קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט לאתר את העונש המתאים לנאשם בגבולות המתחם שנקבע, תוך התייחסות לנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה. בית המשפט יכול לחרוג ממתחם העונש הן לקולא - משיקולי שיקום, והן לחומרה - משיקולי הגנה על שלום הציבור.

מתחם העונש ההולם

14. הנאשם דכאן הורשע בביצוע עבירות בנשק - הן בהחזקתו, בנשיאתו ובהובלתו של הנשק, והן בירי שביצע בנשק. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, יש לעמוד תחילה על הערכים החברתיים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירות הנ"ל, וכן על מידת הפגיעה בערכים אלו.

בעת ביצוע עבירות נשק גלומה פגיעה אשר אינה מבוטלת בשורה של ערכים חברתיים, כך קל וחומר שעה שמבוצע ירי בנשק, ובמיוחד באזור מגורים ובאופן שיש בו לסכן חיי אדם, כבענייננו. בראש הערכים החברתיים אשר נפגעו, ניצבים ערך החיים, שלומו של הציבור וכן תחושת הביטחון השוררת בציבור להתהלך באין מפריע ובלא חשש במקום מושבו.

במקרה דכאן, הנאשם נשא והוביל את הנשק ברכבו כשהנשק טעון במחסנית ובכדורים. במעשים אלו כשלעצמם טבועה מסוכנות לקרות נזק הרה גורל. אולם, שרשרת המעשים שביצע הנאשם לא תמה בנקודה זו על פני ציר הזמן. הנאשם הרהיב עוז ועשה שימוש בנשק, שעה שכיוון אותו אל עבר המאזדה, ובהמשך אף ירה באוויר.

בגזרי דין בפרשות אחרות נזדמן לי לכתוב, בהשאלה מעולם הספרות והמחזות, כי אקדח המופיע במערכה הראשונה, סופו לירות במערכה השלישית. בענייננו לא רחק היום, שכן במערכה בה הופיע הנשק לראשונה כבר נעשה בו שימוש. בעצם השימוש בנשק גדלה ומתעצמת הסכנה שמא יארע נזק, בין אם לרכוש או חמור מכך - נזק לגוף, עד כדי קטילת חיים. אמנם, וכפי המצוין בכתב האישום המתוקן, הן פעולת כיוון הנשק על ידי הנאשם לעבר המאזדה והן הירי אשר בוצע באוויר כלפי מעלה, נועדו על מנת להפחיד את א' או להקניטו, ומכאן יש ללמוד כי הנאשם לא התכוון לפגוע בא' או במאן שהוא אחר. אולם, ירי המבוצע בלב איזור מגורים (ועל תוואי השטח יעידו סרטוני האירוע, אליהם הפנתה המאשימה בטיעוניה - ת/49ב), יוצר כשלעצמו סכנה לסובבים. נקל לתאר סיומת אחרת לאירוע, מקום בו כדור תועה היה גורם לנזק של ממש. בל נשכח אף כי הנשק לא נתפס, כך שקיים חשש שמא עוד יעשה בו שימוש אשר עלול לגרום לנזק עד כדי אובדן חיים, גם אם על ידי אדם אחר זולת הנאשם, במקום אחר ובזמן אחר.

בצד אלו, וכפי ששני הצדדים להליך עמדו על כך, מדובר באירוע קצר ונקודתי במהלכו הנשק היה מעורב, ומספר היריות שנורו לא היה רב. כמו כן, פוטנציאל הנזק, אף כי רב הוא, לא התממש בסופו של דבר ולא ארע נזק לגוף או לרכוש. בשים לב למכלול הנסיבות הללו, סבורני כי מידת הפגיעה בערכים החברתיים היא ברמה בינונית.

15. בית המשפט העליון עמד פעמים רבות על החומרה הגלומה בעבירות הנשק, וכן על הצורך בהחמרת הענישה כלפי מי אשר מבצע עבירות כגון דא. ראו על כך פסק דין של בית המשפט העליון בע"פ 2482/22 **מדינת ישראל נ' קדורה**, פסקה 6 (14.4.2022), כדלקמן:

"החזקת נשק שלא כדין מאיימת על שלום הציבור ובטחונו לנוכח היקפן המתרחב של עבירות המבוצעות בנשק, הזמינות הבלתי נסבלת של נשק בידי מי שאינו מורשה לכך, מהווה כאמור סיכון של ממש ומגבירה את הסיכון לביצוע עבירות חמורות נוספות ... כמו גם לאסונות נוראיים. יעידו על כך ריבוי המקרים במגזר הערבי בעת האחרונה, כאשר אזרחים תמימים - כמו ילד רך בשנים ועלמה צעירה - נפגעים ואף מוצאים את מותם בביתם-מבצרם או בגן השעשועים, כל זאת כתוצאה משימוש בנשק של אחרים. מציאות קשה זו מחייבת לנקוט ביד מחמירה כלפי מעורבים בעבירות נשק, אף אם הם נעדרי עבר פלילי ענייננו ב'מכת מדינה' שהצורך להילחם בה על מנת להגן על הציבור, מצריך מענה הולם והטלת עונשי מאסר משמעותיים ידע כל מי שמחזיק בנשק בלתי חוקי כי צפוי הוא להיענש בחומרה, בבחינת 'אם מחזיקים - למאסר נשלחים'."

16. על הצורך במאבק עיקש בעבירות נשק, באמצעות ענישה מרתיעה, מחמירה ומשמעותית, ראו גם דבריו של כב' השופט י'אלרון בע"פ 4439/19 **מדינת ישראל נ' סובח**, פסקאות 16-17 (5.11.2019), שם נאמר:

"השימוש בנשק חם ככלי ליישוב סכסוכים הפך לרעה חולה, וכמעשה של יום ביומו גובה חיי אדם ולעיתים אף את חייהם של חפים מפשע אשר כל חטאם היה כי התהלכו באותה עת ברחובה של עיר. בשנים האחרונות אף חלה עליה מתמדת במספר אירועי הירי המדווחים למשטרה (ראו למשל: דו"ח מבקר המדינה התמודדות משטרת ישראל עם החזקת אמצעי לחימה לא חוקיים ואירועי ירי ביישובי החברה הערבית וביישובים מעורבים 28 (2018)). על רקע המציאות אותה אנו חווים למרבה הצער מדי יום, אנו עדים לקריאה ציבורית נרגשת להגברת האכיפה כלפי עבירות נשק - ולהחמרה במדיניות הענישה הנוהגת.

...

בהתאם לכך ולנוכח ריבוי מקרי הירי, יש לנקוט במדיניות ענישה מחמירה כלפי ביצוע עבירות החזקת נשק שלא כדין, ועל אחת כמה וכמה שימוש בנשק חם ופציעתם של קורבנות שונים עקב כך.

הצורך במדיניות ענישה מחמירה נחוץ במיוחד כאשר השימוש בנשק גורר פגיעה בגוף ובנפש, וכאשר מבצעי העבירות אינם מוסרים את כלי הנשק לידי רשויות החוק - ובכך מוסיפים לפגוע בביטחון הציבור וקיים חשש תמידי לשימוש עברייני חוזר בנשק זה, כמו גם להגעתו של נשק זה לגורמים עויינים ובכללם גורמי טרור.

נמצא אפוא כי בנסיבות דהיום, ראוי ונכון להחמיר את מדיניות הענישה הנוהגת, זאת בין היתר על מנת להרתיע עבריינים פוטנציאליים משימוש בו כאמצעי ליישוב סכסוכים".

17. בהיבט של הרתעת הציבור, נזכיר גם את ע"פ 8641/12 סעד נ' מדינת ישראל, פסקה 36(5.8.2013), כי:

"האלימות הגואה במקומותינו אינה גזירת-גורל ולא כורח המציאות. יש צורך לשנות את המאזן. במקום שאזרחים ישרים תמימי-דרך יראו ויראו, יחששו לבטחונם, יהיו אלה העבריינים האלימים - בכוח ובפועל - שאימת הדין תיפול עליהם, והם ירתעו מפני שימוש בנשק קר וחם לשם חיסול חשבונות בעשיית דין עצמית. שינוי המאזן - הסבת יראת האנשים התמימים לאימת אנשי-המדון - צריך להעשות גם באכיפה ובענישה קשה".

18. בעת קביעת מתחם העונש ההולם, על בית המשפט ליתן דעתו למדיניות הענישה הנוהגת. זו, כאמור לעיל, הדגישה חזור ושנה את הצורך בענישה מחמירה ומרתיעה כלפי אלה המבצעים עבירות נשק, תוך שמנעד הענישה רחב.

אפנה להלן לסקירה הכוללת גם פסיקה מהעת האחרונה, המבטאת את מדיניות הענישה הנוהגת, ממנה יש להקיש לענייננו, ואשר בין היתר על יסודה, ייקבע מתחם העונש ההולם במקרה דנן. בסקירה זו אכלול גם התייחסות לחלק מפסקי הדין אליהם הפנו הצדדים להליך;

ע"פ 5602/22 מדינת ישראל נ' פלוני (14.9.2022) (להלן: "עניין פלוני") - המשיב הורשע על פי

הודאתו במסגרת הסדר טיעון בביצוע עבירות של נשיאת נשק, הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, וכן כניסה ושהייה בישראל בניגוד לחוק. דובר בתושב ג'נין אשר על אף שאינו מורשה כניסה לישראל, שהה ברכב בעיר אום אל פאחם, כשהוא נושא על גופו אקדח חצי אוטומטי עם מחסנית וכדורים תואמים. משנהג הרכב התבקש על ידי שוטרים לעצור לבדיקה, המשיב יצא מהרכב כשהוא נושא את הנשק והחל להימלט. המשיב לא שעה לקריאת השוטר אשר רדף אחריו וצעק לעברו לעצור, ואחרי שנתפס נאבק בשוטר. בבית המשפט המחוזי (גזר דין של הח"מ) נקבע מתחם הנע בין 16 ל- 40 חודשי מאסר בפועל, ועל המשיב הושתו 18 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון בקבלו הערעור על גזר הדין, ציין בפסק דינו, כי "... מתחם הענישה הרגיל שראוי לקבוע לנאשם בגין נשיאה בלתי חוקית של נשק חם במרחב הציבורי נע בין 30 ל-42 חודשי מאסר בין סורג ובריה (לצד עונשים נלווים בדמותם של מאסר-על-תנאי וקנס) ...". בסופו של יום, ומשערכאת הערעור אינה ממצה את הדין עם הנאשם, הועמד עונש מאסרו בפועל של המשיב על 28 חודשים.

ע"פ 3728/22 **מסאלחה נ' מדינת ישראל** (9.8.2022) - המערער הורשע על פי הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע עבירות של סיוע לנשיאה והובלה של כלי נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) רישא + סעיף 31 לחוק; נשיאה והובלה של כלי נשק - עבירה לפי סעיף 144(ב) סיפא לחוק, וכן סיוע לירי מנשק חם - עבירה לפי סעיף 340א(א) + סעיף 31 לחוק. הצדדים הסכימו שהמשיבה תטען לעונש ראוי של 20 חודשי מאסר בפועל, וההגנה תהא חופשית בטיעוניה. על פי המתואר, המערער נהג ברכב ואדם אחר, אדם אבו סבייה, ישב במושב שלידו. אחריהם נסע צוות בילוש, כשלפתע אבו סבייה הוציא את היד מהחלון וירה ירייה אחת מאקדח מסוג FN. בהמשך, המערער עצר את הרכב בצד הדרך, הבלשים חסמו את הרכב וביצעו חיפוש, במהלכו נתפסו 15 כדורים מסוג 9 מ"מ בכיס מכנסי המערער והאקדח נתפס ברכב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 18 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 18 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור נדחה. יוער כי על אבו סבייה, נגזרו 35 חודשי מאסר בפועל והפעלה של 8 חודשי מאסר מותנה במצטבר.

ע"פ 8322/21 **דחלה נ' מדינת ישראל** (13.4.2022) - המערער הורשע לאחר ניהול הוכחות בעבירות לפי סעיף 144(ב) רישא וסיפא לחוק; 340א(ב)(1) לחוק, וכן 244 לחוק. על פי המתואר, על רקע סכסוך בין משפחת המערער לבין משפחת עדוו, החליט המערער לירות בנשק סמוך לבתים בהם מתגוררים אנשים מבני משפחה זו. לשם כך, הצטייד המערער באקדח ובמחסנית, בה למצער 9 כדורים. כשלידיו כפפות ופניו מכוסים ב"חם צוואר", המערער ביצע את הירי ונמלט מהמקום. המערער לא שמע בקול השוטרים שהיו בסמוך וקראו לעברו "עצור משטרה", והמשיך בריצה תוך שהוא זורק את האקדח והמחסנית שהיו ברשותו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 34 ל- 54 חודשי מאסר בפועל, והשית על המערער 36 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים. הערעור על הכרעת הדין וגזר הדין נדחה.

ע"פ 6068/21 **מדינת ישראל נ' פקיה** (19.12.2021) - המשיב הורשע על פי הודאתו בעבירות שיוחסו לו בכתב אישום מתוקן - נשיאת נשק וירי מנשק חם במקום מגורים. על פי המתואר, המשיב הגיע למקום במחנה פליטים שועפאט, הסמוך לאולם אירועים בו התקיימה חתונה אותה העת. לאחר ששוחח עם שניים אחרים

שהחזיקו בנשקים, הוא הוציא נשק, טען אותו וירה מספר כדורים באוויר. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 14 לבין 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 14 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר בעונשו של המשיב נוכח חומרת העבירות בהן הורשע ובכך שלא פעל להסגרת הנשק לידי המשטרה, ובהינתן עברו הפלילי המכביד, והעמיד את עונש המאסר בפועל על 25 חודשים.

ע"פ 4290/21 **זרבאילוב נ' מדינת ישראל** (6.12.2021) - המערער נשא והוביל ברכבו, בתא המטען, שני אקדחים שכל אחד מהם טעון במחסנית אשר בתוכה 5 כדורים. על המערער נגזרו 18 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר מותנה. ערעורו נדחה על ידי בית המשפט העליון. יוער כי בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הנע בין 16 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ע"פ 3169/21 **מדינת ישראל נ' אגבאריה** (21.6.2021) - המשיבים הורשעו על פי הודאתם במסגרת הסדר טיעון בביצוע העבירות הבאות: עבירות בנשק (החזקה, נשיאה והובלה), ירי באזור מגורים, איומים, שינוי זהות של רכב, הפרעה לשוטר בשעת מילוי תפקידו, היזק בזדון, וכן שיבוש מהלכי משפט. על פי המתואר, מנהל המכללה בה למדו המשיבים, נזף במשיב 2. משכך, המשיבים קשרו קשר לירות בנשק סמוך לביתו ולהשליך ראש כבש לעבר חצר הבית. המשיבים החליפו לוחיות רישוי ברכב, המשיב 2 הניח ברכב שני ראשי פגרי כבשים, וכשברשותם רובה סער, מחסנית תואמת, ולפחות 49 קליעים, נסעו ברכב ועצרו ליד בית המתלונן. המשיבים השליכו ראש כבש לעבר החצר, ירו 37 קליעים באוויר, והחלו בנסיעה כאשר בחלופ כ- 100 מטרים ירו 11 קליעים נוספים. בהמשך, המשיבים נמלטו בנסיעה פרועה מהמשטרה, פגעו בניידת, נטשו את הרכב ונמלטו. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 24 ל- 48 חודשי מאסר, והשית על כל אחד מהמשיבים 24 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון התערב בעונש המאסר בפועל שהוטל על המשיבים, ובשים לב לכלל כי ערכאת הערעור אינה ממצה את חומרת הדין, הועמד העונש על 36 חודשי מאסר בפועל ביחס לכל אחד מהמשיבים.

ע"פ 1509/20 **מדינת ישראל נ' נבארי** (2.7.2020) - המשיב הורשע על יסוד הודאתו, בנשיאה ובהובלת נשק, וכן בירי מנשק חם באזור מגורים. על פי המתואר, המשיב נהג ברכב בשעת לילה בעיר לוד, כשברשותו תת מקלע מאולתר מסוג קרלו, אשר היה דרוך ובו מחסנית טעונה בכדורים. המשיב ירה שני כדורים באזור מגורים ועזב את המקום. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 20 לבין 50 חודשי מאסר בפועל, והשית על המשיב 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים. בית המשפט העליון החמיר את עונש המאסר בפועל של המשיב, והעמידו על 36 חודשים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 19610-08-21 **מדינת ישראל נ' כרום** (30.6.2022) - הנאשם מס' 1 באותה הפרשה הורשע בעבירות בנשק (נשיאה והובלה של נשק ותחמושת), ירי באזור מגורים, תקיפה בנסיבות מחמירות (בת זוג), וכן איומים. בתמצית יפורט, בהתאם למתואר שם, כי על רקע סכסוך כספי הגיעו הנאשמים יחד עם גרושתו של נאשם 1 אל בית המתלונן (שנאשם 1 הוא בן דודו), כשנאשם 1 נושא בידו אקדח ובתוכו מחסנית טעונה בכדורים. במהלך האירוע, ביו היתר, נאשם 1 תקף את גרושתו ואיים עליה באמצעות האקדח. בהמשך, נאשם 1 עמד בכניסה לבית המתלונן וירה לפחות ארבעה כדורים באוויר.

לכיוון הבתים הסמוכים, שם מתגוררים אחיה של גרושתו. בגזר הדין של הח"מ, ובכל הנוגע לעבירות שביצע נאשם 1, נקבע מתחם הנע בין 24 ל- 50 חודשי מאסר בפועל, והושתו עליו 27 חודשי מאסר בפועל, לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי חיפה) 22029-03-21 **מדינת ישראל נ' אבו שאח** (2.6.2022) - עזקי (נאשם מס' 2 באותה פרשה) הודה והורשע יחד עם הנאשם האחר, בביצוע עבירות נשק (הובלה ונשיאה), וכן ירי מנשק חם. על פי המתואר, לעזקי עסק למכירת אלוהול, הממוקם סמוך לחצר ביתו. נאשם מס' 1 אשר החזיק ברישיון באקדח חצי אוטומטי, הגיע לעסק והעביר את הנשק לעזקי. עזקי יצא מהעסק כשהוא מחזיק ונושא את הנשק טעון במחסנית ובכדורים, דרך את הנשק, כיוון כלפי מעלה וירה מספר יריות באוויר. בהמשך עשה כן שוב. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 9 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, והשית על עזקי 14 חודשי מאסר בפועל לצד עונשים נלווים.

ת"פ (מחוזי באר שבע) 50986-12-16 **מדינת ישראל נ' אבו עלין** (9.11.2017) - הנאשם הורשע על יסוד הודאתו במסגרת הסדר טיעון, בביצוע העבירות הבאות: קשירת קשר לפשע, הובלה ונשיאת נשק, ירי באזור מגורים, וכן איומים. על פי המתואר, הנאשם ואחרים החליטו להתגרות במתלוננים (בשל סכסוך בין המשפחות), הגיעו ברכב והחלו לנסוע במהירות הלך ושוב בכביש הסמוך לבתי המתלוננים. בהמשך, הם קשרו קשר לחזור במטרה לאיים על המתלוננים באמצעות נשק שהיה ברשותם ללא רישיון כדין. כשחזרו אל המקום, הנאשם הוציא את פלג גופו העליון מחלון גג הרכב וירה מספר קליעים באוויר. נקבע מתחם הנע בין 15 לבין 42 חודשי מאסר בפועל, ונגזרו על הנאשם 24 חודשי מאסר בפועל, לצד מאסר מותנה.

ת"פ (מחוזי חיפה) 13785-04-15 **מדינת ישראל נ' חסארמה** (6.4.2016) - הנאשם הורשע בעבירות נשק לפי סעיף 144(ב) רישא + סיפא לחוק, וכן בעבירה של יריות באזור מגורים. לאחר שדוד הנאשם נורה למוות, הגיע הנאשם באותו היום לבית המנוח, כשהוא נושא אקדח חצי אוטומטי FN 9 מ"מ טעון בכדורים, ובחצר הבית ירה באקדח באוויר לפחות 11 כדורים. בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 10 ל- 36 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 10 חודשי מאסר בפועל, וכן מאסר על תנאי.

19. בבחינת **הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה**, יש ליתן את הדעת על כי הנאשם נשא והוביל את הנשק ברכבו כשהנשק טעון במחסנית ובכדורים. כמו כן, במהלך הנסיעה הנאשם וג'יהאד הגיעו אל אחד הרחובות באבו סנאן, שם היה מצוי א' (המסוכסך עם הנאשם), כשהוא ישוב במאזדה במושב הנוסע. משהתקיימו חילופי דברים, הנאשם יצא את רכבו כשבידו הנשק, פנה אל עבר המאזדה, עמד בסמוך למקום מושבו של א', וכיוון את הנשק אל עבר רכב זה. על אף שהמאזדה החלה בנסיעה מהמקום על מנת להתחמק מהנאשם, הנאשם רץ אחריה, וכשהוא במרחק קצר ממנה ירה לפחות שני כדורים כלפי מעלה.

מדובר בשורה של מעשים חמורים אשר פוטנציאל הנזק הטמון בהם הוא רב עד מאוד. נשיאת נשק מוכן לפעולה מהווה לבדה וכשלעצמה סכנה. כך וודאי שעה שהנשק מצוי בידו של הנאשם אשר יצא

את רכבו ושם פעמיו אל עבר רכב אחר בו מצוי מי אשר מסוכסך עמו, ואף מבצע ירי באמצעות נשק זה (גם אם הירי מבוצע לאוויר, כבעניינו). למרבה המזל הסתיים האירוע בלא נפגעים ברכוש או בגוף. שוו בנפשכם מה עלול היה לקרות אם המאזדה בה היה מצוי א' לא הייתה נוסעת מהמקום, אלא היה מתפתח עימות בין הנוכחים. כמו כן, בנקל כדור תועה היה עלול לגרום לנזק. מן העבר השני, בל נשכח כי פוטנציאל הנזק לא התממש בסופו של דבר. נסיבה זו הינה בעלת משקל לא מבוטל.

20. טרם אקבע את מתחם העונש ההולם בעניינו, אעמוד על עיקרון אחידות הענישה. בעניין זה המאשימה טענה, כי יש לאבחן את עניינו של הנאשם לחומרה מעניינו של ג'יהאד, היות וחלקו של הנאשם דכאן "מרכזי בהרבה, הוא בעל הסכסוך, והוא לבדו ביצע את הירי". עוד עמדה המאשימה על כי ג'יהאד "נידון לענישה מקלה על רקע תסקיר חיובי", ועל כי מידת מודעותו לא הייתה גדולה. הסנגור המלומד טען ארוכות בעניין עיקרון אחידות הענישה ובכל הנוגע לג'יהאד. בכלל זה נטען מפי הסנגור, כאמור, כי אלמלא תוקן כתב האישום שהוגש כנגד ג'יהאד, היו רואים בו כשותף מלא ולא כמסייע, שכן ג'יהאד נהג ברכב כשהנשק בתוכו.

21. רבות נכתב על אודות עיקרון אחידות הענישה. ראו ע"פ 2836/22 **מדינת ישראל נ' אמארה**, פסקה 18 (7.6.2022):

"ככלל, יש להחיל שיקולי ענישה דומים על מי שביצעו עבירות דומות במהותן, בנסיבות דומות, ושהינם בעלי נסיבות אישיות דומות. כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים במסגרת אותה פרשה, עקרון אחידות הענישה מקבל משנה תוקף. במצב דברים זה מושך עקרון אחידות הענישה לעבר הטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים, וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה בחומרתם (ראו למשל: ע"פ 7350/12 **פלוני נ' מדינת ישראל**, פסקה 10 (14.1.2013); ע"פ 2274/12 **אבו מאדי נ' מדינת ישראל**, פסקה 16 (27.2.2013))."

כוחו של עיקרון אחידות הענישה יפה גם מקום בו אחד מן הנאשמים הורשע בביצוע עבירה מושלמת, והאחר בסיוע, תוך שמירה על "יחס של שקילות" בין העונשים. ראו למשל ע"פ 4959/19 **פלוני נ' מדינת ישראל** (12.6.2022), שם מצא בית המשפט העליון להקל בעונשו של פלוני שהורשע בביצוע מספר עבירות, לרבות בהריגה, הגם שעונש זה הוא פרי הסדר טיעון "סגור" והיה נכון בשעתו, וזאת מחמת שהוא "פוגע בעיקרון אחידות הענישה", באופן שהצדיק התערבות. זאת, בשים לב לעונשים שהושתו על שני שותפיו לעבירה, אשר הורשעו בסיוע לכל אותן העבירות בהן הורשע פלוני.

22. בפרשה שלפנינו היו שני מעורבים. הנאשם שדינו נגזר זה עתה, וכן ג'יהאד. חלקו של ג'יהאד במעשים קטן באופן משמעותי מזה של הנאשם. ג'יהאד נהג ברכב שעה שהנאשם נשא והוביל את הנשק, קודם בוצע הירי ואף לאחריו. עם זאת, ג'יהאד לא יצא את הרכב ולא היה שותף לביצוע הירי. בהתאם, ולאחר שג'יהאד הודה במסגרת הסדר טיעון בעובדות כתב האישום המתוקן שהוגש כנגדו, הוא הורשע **בסיוע**

לעבירות בנשק (החזקה, הובלה ונשיאה). בית המשפט המחוזי קבע מתחם הנע בין 9 חודשים שאפשר וירוצו בעבודות שירות לבין 24 חודשי מאסר לריצוי בפועל, והשית על ג'יהאד 9 חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, מאסר על תנאי, קנס וצו מבחן (ראו טמ/2, החלטה וגזר דין בעניינו של ג'יהאד בת"פ (מחוזי חיפה) 18539-10-21, מיום 7.4.2022 ומיום 12.7.2022, בהתאמה).

לעומתו, הנאשם כזכור הורשע בביצוע העבירות המושלמות הבאות: עבירות בנשק (החזקה, הובלה ונשיאה), וכן ירי מנשק חם. בשים לב לסעיפי העבירה, וכן לאופי ולחומרת המעשים של כל אחד מהמעורבים בפרשה, ברי כי עונשו של הנאשם צריך להיות משמעותי בהרבה מזה של ג'יהאד. בצד זאת, יש לשמור על יחס של מידתיות בין שני המעורבים, אשר יעלה בקנה אחד עם עיקרון אחידות הענישה. יחס זה ראוי לו כי ישמר הן בראי מתחם העונש ההולם, ובמיוחד הרף התחתון של המתחם, והן בראי הענישה אשר תיגזר על הנאשם בעניינו.

23. אני ער כמובן למגמת ההחמרה בענישה בעבירות כגון דא, העולה מפורשות מפסיקת בית המשפט העליון, ובמיוחד בעת האחרונה (ראו למשל האמור בעניין פלוני). על מנת שהעונש יהלום מגמה זו ובה בעת לא יחטא לעיקרון אחידות הענישה, סבורני כי הרף התחתון של המתחם (ובראי הרף התחתון של המתחם שהוצב בעניינו של ג'יהאד), ראוי שיעמוד על 27 חודשים. יחס זה של מידתיות צריך להישמר גם לגבי הענישה אשר תיגזר על הנאשם (בהינתן שינויים כאלו ואחרים בין השניים בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה). משכך, על רקע נסיבות ביצוע העבירה, הערכים החברתיים המוגנים אשר נפגעו כתוצאה מביצוע העבירה ומידת הפגיעה בהם, וכן בשים לב למדיניות הענישה הנהוגה, סבורני כי מתחם העונש ההולם את מעשיו של הנאשם מצוי **בטווח שבין 27 לבין 52 חודשי מאסר בפועל**, לצד עונשים נלווים.

24. לא מצאתי בעניינו קיומם של שיקולים אשר יצדיקו לסטות ממתחם העונש שזה עתה נקבע, בין אם לחומרה ובין אם לקולא. שיקול ההגנה על שלום הציבור, הגם שמתקיים מעצם הערכים המוגנים שנפגעו, אינו מצדיק חריגה מהמתחם. שיקול השיקום, בשים לב לנסיבות, אינו מתקיים וממילא אינו מצדיק אף הוא סטייה מהמתחם.

אפנה להלן לקבוע את העונש המתאים לנאשם בגבולות מתחם העונש ההולם. בכגון דא, יש להתחשב בנסיבות אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, כמפורט בסעיף 40א לחוק.

העונש המתאים לנאשם

25. בהקשר זה, יש ליתן הדעת להודאתו של הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן. אמנם הודאה זו לא באה בראשיתו של ניהול ההליך, אלא רק לפני שהחלה פרשת ההגנה. ואולם, עדיין יש בה כדי להביא לחיסכון בזמן שיפוטי.

נתון נוסף בעל משקל משמעותי, אשר יש בו לפעול לקולא, הוא גילו הצעיר של הנאשם אשר טרם מלאו לו 21 שנים בעת ביצוע המעשים. כמו כן, לא נרשמו לחובת הנאשם הרשעות בפלילים קודם ביצוע המעשים מושא ענייננו. לא נעלמה מעיני גם הסולחה שנערכה בעקבות הסכסוך שהוזכר. על משמעות הסולחה דובר רבות בפסיקה, ולא מצאתי לשוב ולחזור על הדברים כאן. נתתי דעתי גם לעדותו של מר מישלב, ראש מועצת אבו סנאן לשעבר ויו"ר ועדת הסולחה אשר היה שותף לעריכת הסולחה ואף הרחיב הדיבור בשבחה של משפחת הנאשם. עוד נתתי דעתי לעדות אבי הנאשם אשר יצא חוצץ נגד מעשי הנאשם שאף פגעו במשפחה.

26. על יסוד נסיבות אלו אשר אינן קשורות בביצוע העבירה, ואשר רובן ככולן יש בהן להטות את הכף לקולא, מצאתי למקם את עונש מאסרו של הנאשם בסמוך לתחתית המתחם ומעט אל מעבר לשילוש עונשו של ג'יהאד. זאת לצד ענישה משמעותית צופה פני עתיד וקנס. במכלול ענישה זה, יהא כדי להרתיע הן את הנאשם והן את עברייני הנשק הפוטנציאליים מפני ביצוע עבירות כגון דא, ואף יהא בו להגשים את עיקרון ההלימה לצד עיקרון אחידות הענישה. כולי תקווה כי הנאשם אשר גילו צעיר, ישוב אל דרך הישר לאחר שירצה עונש מאסר ממושך מאחורי סורג וברח.

סוף דבר

27. השורה התחתונה היא, שאני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

- **עשרים ושמונה (28) חודשי מאסר בפועל.**

תקופה זו תימנה מיום מעצרו של הנאשם בתאריך 23.9.2021. כמו כן, ינוכו ממנה ימי המעצר מיום 18.9.2021 ועד 21.9.2021.

- **שניים עשר (12) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג פשע, לרבות עבירה של ירי מנשק חם.**

- **שמונה (8) חודשי מאסר על תנאי למשך שלוש שנים, שלא יעבור כל עבירת נשק מסוג עוון, לרבות ירי מנשק חם.**

- **קנס בסך של 3,000 ₪, אשר ישולם תוך 90 ימים מהיום.**

אשר לאופן תשלום הקנס שנפסק לחובת הנאשם, החוב מועבר למרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, בהתאם למועד שנקבע לעיל. ניתן יהיה לשלם את הקנס כעבור שלושה ימים מיום

מתן גזר הדין לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il.
- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה) - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000.**
- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

זכות ערעור תוך 45 ימים לבית המשפט העליון.

ניתן היום, ב' חשוון תשפ"ג, 27 אוקטובר 2022, בהעדר הצדדים.